

Zduř, děcka,

když sem zjistil, že už aji bezvýznamne zpěvačky, uklízečky nebo kuchařky mají knihy svojich (kratkyh) paměti, tuž mě to dožralo! Bo sem, kurde, tež celebryta! No ni? A navíc - znate bulvar a paparaci. Kdesi kdosi cosi vyfoti, zaslechne, da do blbeho kontextu, otiskne, a karyjera v řiti. Tuš sem se temu rozhodnul předejít a napsal knišku, kaj podrobně a pravdivě ličím svůj celý dosavadní život. Aby už nikdo nepochyboval, s kym ma tu čest. Skutečně a podle pravdy od početi až po dosažení vrcholu s Partlovkou. Mam samozřejmě na mysli vrchol umělecky, bo to by mi jinak kamarad Martiny pohnul spodní čelisti a jak ho znam, tak i tou horní. Samozřejmě je nabilední, že se ptáte, čemu v době internetu, fějsbuku a solarních článků píšou knišku. Esli to nahodou není krok naspatek... Ale musím vás ujistit, že není. Bo taka kniška, jak je nova, tak fajně voní, teš si ju mužeš zebrať večer do lužka a usnut s ňu v naruči a hlavně, kurde, ju neskopíruješ jak empetrojku a nerozšíříš zadara po internetě. Bo co bysem ja jedl, jakby fšecky moje myšlenky byly zadara? No uvažuj, synku. Tu v te republice se krade. A ni že ni! Ja sem první, co temu zamezí, bo taku fajnu knišku se nehodí kopírovat, tu musí mět v oryggynale každý, o tym žádná. To jako že si ju každý kupí a budeme šťastni a spokojeni fšecy. No a navíc, kurde, děcka, malo čtete! Takže z výchovného komplexního hlediska držte v ruce dílo, kere muže kompletně změnit celý váš život.

Je to kniška o malem chlapcovi, co vyrustal v rozvrácené rodině. Tady musím vysvětlit moje vnímání pojmu rozvrácená rodina. Bo jak raz fotr dorazil večer z hospody, tak rozvrátil stěnu v obyváku aji sedačku, rozvrátil linku v kuchyni a vyzvrátil večerů. Cele to čítání je teš o tym, že sem si musel jako malý žgol poradit, jak se vypořádat s kulturním dědictvím mojich fotru (tym pluralem myslím aji matku, bo ta tež nebyla svatá). Dočtete se, jak sem skladal slib jisker a jak dodneška věřím, když někdo přísaha na holy pupek. Dozvíte se, jaké utrapy jsem měl coby mladý paník na hornickém učilišti. Mužete si zebrať ponaučení, že do roboty je třeba chodit a když už tam ste, tak musí za váma být vidět aji jakysí výsledek. A tež – a to je hlavní – zjistíte, že když máte svoji touhu, která nepochází ze žlázy s vnitřní sekrecí a idete za ňu, tak dosáhnete světového uznání. Tajak ja. Každý muže být celebryta, jenom musí být originální a pracovitý a vytrvalý – tomu mě tež naučil fotr, když mě doma řezal šňurou od remosky.

Držte v rukách moju knihu, kera je neopakovatelná, bo je první na světě kompletně v hadečku a navíc aji ve 3D. Kromě šířky a výšky ma teš nevidanu

hloubku, ačkoli, a to tu přiznávám otevřeně, vyznačuje se do jisté míry aji plytkostí zápisu. Mezi námi, aji plytkost je rozměr. A navíc, kniška nemá žádného edytora, kurde, kery by ten text česal a upravoval. Říkal sem si, že je to třeba psát aji číst jak to leží a běží. Jak teš vidíš, synku, ja si s pravopisem hlavu nelamu, tuš mi to odpusť. Bo s pravopisem malokery frajer prorazil do světa. Skoro žádný super znalec správného psaní nenapsal celou knišku. Bo se v tym furt nímra jak v taliři studené držkové polivky a hovno. Výsledek nula. To ja neřeším, píšou jak vleze. Ajak mam myšlenku a nemám čas, volám svojemu kamaradovi Brunovi Ligockemu, kery to zaznamenává a občas aji poopraví štabní kulturu. Co narobím, fakt mi stačí, že se umím pořádně podpsat a když už chcu spachat dokonaly text, tak využívám svojeho právníka. Temu synkovi ja věřím, bo mi přísahal věrnost na holy pupek už ve druhé třídě ve Vítkovicích. A to zme ještě ani nebyli pijonyři, enem jiskry!

V knišce, děcka, uvidíte konkrétní fotky z mojího dětství aji dospělosti, kere ještě nebyly publikovány. Teš se dozvíte aji zajímavé informace o dalších slavných osobách, co sem měl možnost za svoji karyjeru poznat.

A fěil, děcka, pozor! Tu knišku sem napsal pomalu. Bo ja píšou pomalu. Bo co? To je zkratka ta nejpomalejší kniška na světě. Navíc ja vím, že ani neumíte rychle číst, tuž i to je důvod, čemu to píšou pomalu. A tak říkám, je třeba ju aji pomalu číst, dočíst a pak pomalu začít znovu. Robte si z toho aji poznámky. Ve čtenářských denících musíte mít o mojí knišce pořádný odstavec, bo ja už asi sem v čítankách, kde sem nahradil Maleho Bobeše a Kocura Mikeše. Paní učitelka bude vyžadovat u nových statních maturit podrobnou znalost mojího života, doslovnou citaci mojí rane tvorby aji vrcholná díla, která nesnesu srovnání.

Jak v celém kontextu toho vytvora říkám, synku, mužeš být dobrý, ale to nestačí. Abys prorazil, musíš být nejlepší z nejlepších. Migej za svým snem, bo se mužeš naraz zbudit a zjistíš, že si mrtvý a to už bude na karyjeru pozdě. Ani ja už nemusím být slavný a nejlepší, když ty budeš sahat po hvězdách. Je to sice malo pravděpodobné, ale jak říkal můj fotr: „Kurde, Rudek, nikdy nevíš hodiny ani minuty...“ A pak mě zvalil jak koňa.

Tuš děcka, držím fšeckým pěsti, abyste to hlavně v plném duševním zdraví dočítali do konce (bo ten je úplně nejlepší) a pak svůj život pořádně nakopnuli.

Řeš
OSTRAVA !!!

EXE